

νέλθη εἰς τὸ πλοῖόν του. Ὁ Λαοῦξ δὲ Μενδόζα ἦρνήν ή νὰ ὑπακούσῃ καὶ ἐμειδίασε περιφρονητικὸν μειδίαμα, τότε δὲ Ἐσπινόζα ὁρμησε κατ' αὐτοῦ καὶ ἐνέπηξε τὸ ἔγχειριδίον του εἰς τὸ στῆθος αὐτοῦ. Ὁ Μενδόζα ἔπειτε νεκρός.

Μετά τοικύτην, ἐνεργῶν ἐπιτηδειότητος καὶ εὐθαρσίας, δὲ Μαγελλάνος καθυπέταξε τὰ στασιάσαντα πληρώματα τῆς Νίκης καὶ τῆς Τριάδος.

Ο Γασπάρ δὲ Κουεζάδα ἀπηγγονίσθη. Τὰ πτώματα τῶν φονευθέντων μετηνέχθησαν ἐπὶ τῆς παραλίας ἐπὶ παρουσίᾳ τῶν πληρωμάτων, ἐκεῖ δὲ ἀξιωματικὸς ἀνέγνωσεν ἀπόφασιν ἐπίσημον, δι' οὓς ἐστηλιτεύετο ἡ μνήμη τῶν προδοτῶν.

Μετὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἀποφάσεων τούτων, οἵς καὶ τοι δικαίας βεβαιώσεις καὶ ἀναγκαίας εὐχαρίστως ἡθέλομεν ἔξαλείψει: ἐκ τοῦ βίου τοῦ θαλασσοπόρου, δὲ Μαγελλάνος ἀπέπλευσεν ἐξ Ἀγίου Ιουλίου οὐ. Τὴν ἔξεγερσιν τῶν ἀνδρῶν διελέχθη ἡ ἔξεγερσις τῶν στοιχείων. Φοβερὰ τρικυνίκια ἐπέσκηψεν εἰς τὸν στόλον αὐτοῦ καὶ δλίγου δεῖν τὸν κατέταρφε. Διελθὼν μυρίους κινδύνους καὶ μυρία προσδόκυματα, δὲ Μαγελλάνος ἔρθασεν εἰς τὴν Γῆν τὸν Πυρὸς καὶ ἀνεκάλυψε τέλος τὴν δίοδον, ἃς εἰχε προΐδει τὴν ὑπαρξίαν εἰς τὸ ἄκρον τῆς Νοτίου Αἰμερικῆς. Ο στόλος ἔξηλθε τοῦ πορθμοῦ τοῦ Μαγελλάνου τὴν 27 Νοεμβρίου 1520, καὶ ἔλαβε βροτειοῦστικὴν διεύθυνσιν ἐν τῷ ἀπεράντῳ Πλευρῶν, δοστις κατ' ἐκείνην τὴν στιγμὴν τοσούτον ἥπο τῆς γαληνιαίος, ὡστε ὀνομάσθη Ελρηνιάς, Οκεανός. Ο Μαγελλάνος ἀνεκάλυψεν ἐπὶ τῆς μακρᾶς ὁδοῦ, ἣν διένυσε, τὰς Μαριάννας Νήσους, καὶ προσῆγγισεν εἰς τὴν νήσον Ζεύδον ἵνα προμηθευθῇ τρόφιμα.

Ο βασιλεὺς τῆς νήσου ταύτης ὑπεδέξατο τὸν στόλον μετ' ἀκρος εὐμενείας, δὲ Μαγελλάνος εἰσήγαγε τὸν Χριστιανισμὸν εἰς τὴν χώραν ἐκείνην καὶ ἔκτισεν ἐκκλησίαν, ἀλλ ἔσφραξε θελήτας νὰ ἐπιβάλῃ τὴν κυριαρχίαν τοῦ βασιλέως τῆς Ζεύδου εἰς τοὺς ἄλλους γειτοναὶς βασιλεῖς. Οἱ πλειστοὶ τούτων ἀπέκρουσαν μετ' ἀγανακτήσεως τὰς ἀξιώσεις ταύτας τοῦ ζένου, δὲ βασιλεὺς τοῦ Μακιάνων συνήγαγε στρατὸν ἔξι χιλιάδων ἀνδρῶν, ὅπως ἀντιταχθῇ εἰς τοὺς Εὐρωπαίους.

Ο Μαγελλάνος θεωρήστες τὸν βασιλέα τούτου ὃς ἔνυχον ἀπειθείας, καὶ θέλων νὰ τιμωρήσῃ ταῦταν, ἔδιδιστε μετ' δλίγων ἀνδρῶν κατὰ τῆς κώμης ἐν ἥ κατωκει, εμρών δὲ αὐτὴν ἔρημον, τὴν ἐπυρπόλητον Πάραυτα πληθίος Ινδῶν ἔσπευσαν καὶ συνῆψαν μάχην μετὰ τῶν Ισπανῶν, οὓς προσέβηλον διὰ λίθων καὶ βελῶν. Οἱ Ισπανοὶ ἀντέστησαν ἐπὶ τείνα χρόνον, ἀλλ ὅι Ινδοὶ ἐλάχιστον ἀδικηόπως νέας ἐπικουρίας. Ο Μαγελλάνος ἔχων πεντήκοντα μόνον ἄνδρας, ἐνόησε τότε διὰ φρόνως ὑπήκουσεν εἰς τὴν ὁρμὴν παρατόλμου ἀνδρείας, πλὴν οὐδὲλως ταραχθεὶς διέταξε τὴν ὑποχώρησιν καὶ ἀπεσύρθη πρὸς τὴν παραλίαν, εἰχε δὲ φίάσει σχεδὸν εἰς τὰ πλοῖα, ἵταν λίθος κτυπήσας αὐτὸν

κατὰ τὸν πόδα τὸν ἔρδιψε χαμαὶ, Ἰνδὸς δὲ, δοτικ ἐδίωκεν αὐτὸν, τὸν ἐφόνευσε διὰ λόγγης (27 Απριλίου 1521).

Καὶ ἀπέθανε μὲν ὁ Μαγελλάνος, ἀλλὰ τὸ ἔργον αὐτοῦ συνετελέσθη, καὶ ἐλύθη τὸ μέγα πρόβλημα τοῦ περίπλου τῆς γῆς.

ΕΛΙΖΑ Σ. ΣΩΤΕΟΥ.

ΤΟ ΤΗΛΕΦΩΝΟΝ

καὶ ἡ ἐπιστηλογραφία.

Γνωρίζω καλῶς διτὶ ζῶμεν εἰς αἰῶνα, καθ' θνητή πιστήμην βαδίζει γιγαντιαῖοις βίημασι· γνωρίζω καλῶς, διτὶ εἶνε δλῶς γελοῖον, νὰ παραξενεύεται τις μὲ τὰς νέας ἔφευρεσταις, καὶ διτὶ τοῦτο δὲν εἶνε τοῦ συρροῦ. "Οσον καὶ ἀν θελήσῃ τις νὰ παραδοξολογήσῃ περὶ τῶν πρηγμάτων τούτων, οὐδεὶς οὐδὲ μετιτιχ κάνει, καὶ η Ἐπιστήμη, η Αὔτης Μεγαλεύστης η Ἐπιστήμη, εἶνε η ὑπερτάτη ἡγεμονίς τῶν καθ' ἡμᾶς χρόνων, ἡγεμονίς ἀναιρισθήτητος καὶ ὑπερσυνταγματική, ἀφ' οὐ ἐπιτίθεται τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἀνακαλύψεών της ὑφ' ἀπαντα τὰ πολιτικὰ συντάγματα, ἐνίστε δὲ καὶ εἰς τὸ πεισμα πολιτευμάτων τινῶν. "Ἐν τούτοις δὲν εἶνε, νομίζω, ἀπηγορευμένον καὶ νὰ ἔξετάσῃ τις ποίας φοβεράς μεταβολάς πέπρωται νὰ ἐπιφέρωσιν αἱ πρόσθιοι αἴτιοι αὗται τῆς ἐπιστήμης εἰς τὰ ξήθη μας, εἰς τὸν ἡμέτερον τρόπον τοῦ λέγειν, τοῦ αἰσθάνεσθαι καὶ αὐτοῦ τοῦ σκέπτεσθαι· βλέπω δὲ καὶ προβλέπω ἀπὸ τοῦδε εἰς τὴν ἐγκατάστασιν π. χ. τῶν τηλεφώνων καὶ τὴν χρῆσιν τῶν τηλεγραφημάτων τὴν ἀπώλειαν διολκήρου τέχνης λεπτῆς καὶ ἐρασμίας, καὶ κατ' ἔχογην γαλλικῆς, τῆς ἐπιστολογραφίας, τῆς τέχνης ταύτης τοῦ διὰ τοῦ καλόμου διαλέγεσθαι.

Ἐίνε προφανές, διτὶ ἀφ' οὖ, χωρὶς νὰ ἔξελθῃ τις τοῦ δωματίου του, θὰ δύναται νὰ συνδιαλέγεται πρὸς διν βούλεται ἀπὸ ἀκρου ἔως ἀκρου τῶν Ηαρισίων, δὲ ἐπιστολιματίος χάρτης ἔσται πρᾶγμα ὄλως περιττὸν καὶ ἀχροπτον. Βεβαιοῦται διτὶ ὑπάρχουσι σήμερον πέριξ ἡμῶν 200 ἔως 300 τηλέφωνα, ἥτοι 800 ἔως 900 ζηνθρώποι δύνανται σήμερον ν' ἀφήσωσι μέχρι τινὸς κενὸν καὶ ἀχροπτον τὸ μελκυνδοχεῖον των. "Οταν δὲ ἀποκτήσωμεν 2000 ἢ 3000 τηλέφωνα δικυλακώνοντα τοὺς Παρισίους, τότε δύγιανης ἡ προσφιλής διτὶ ἐπιστολῶν φύλαρχία! "Η μεγαλούπολις αὕτη θέλει τότε δύοιαζη μὲ ἀπέραντον συνέλευσιν ἀνθρώπων προσβληθέντων αἴρηνταις ἐκ κωφότητος, καὶ κυπτόντων ἀπὸ πρωτεῖς μέχρις ἐσπέρας πρὸς τὴν ἀκουστικὴν σύριγγά των. Καὶ ποία ἔκπληξις! Καὶ αὐτὴ η προστωπικότης θέλει τότε ἐκλείψῃ. Εν τῇ ἀπεράντῳ τηλεφωνικῇ ἀρμονίᾳ ἔκαστος ήμων δὲν θὰ εἶνε ἄλλο τι παρὸν εἰς ἀριθμὸς τοῦ τηλεφωνικοῦ μητρώου, καθὼς εἰς τὸν στρατῶνα ἢ εἰς τὸ δεσμωτήριον. Θὰ εἰδοποιήσῃς π. χ. εἰς τὸ κεντρικὸν γραφεῖον διτὶ ἐπιθυμεῖς νὰ συνδιαλέχθῃς μὲ τὸν ἀριθμὸν 1700. "Ο δὲ ἀριθμὸς οὗτος 1700 Κύριος